

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/D2026-86-248>

УДК 658.14/.17:336.64

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНІ МЕХАНІЗМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

ORGANIZATIONAL AND ECONOMIC MECHANISMS OF ENSURING ENTERPRISE FINANCIAL STABILITY

Пономарьов Денис Едуардович

кандидат економічних наук,
докторант кафедри економіки, фінансів та обліку,
Приватний вищий навчальний заклад «Європейський університет»
ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-7587-9677>

Соколенко Людмила Федорівна

доктор економічних наук, доцент,
Приватний вищий навчальний заклад «Європейський університет»
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4608-8963>

Остапенко Тетяна Геннадіївна

доктор економічних наук, доцент кафедри менеджменту та логістики,
Приватний вищий навчальний заклад «Європейський університет»
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2032-1365>

Ponomarov Denys, Sokolenko Liudmyla, Ostapenko Tetiana
Private Higher Education Establishment «European University»

У статті досліджено теоретичні засади забезпечення фінансової стійкості підприємства та обґрунтовано організаційно-економічні механізми її підтримання в умовах нестабільного зовнішнього середовища. Узагальнено наукові підходи до трактування сутності фінансової стійкості, визначено її ключові характеристики та критерії оцінювання. Розкрито зміст основних принципів фінансового управління стійким розвитком підприємства, серед яких системність, адаптивність, цілісність, цілеспрямованість, ресурсозбереження, раціональне використання ресурсів і гнучкість. Охарактеризовано основні напрями забезпечення фінансової стійкості підприємства та форми її прояву. Обґрунтовано роль фінансового, інформаційного та кадрового забезпечення у формуванні стійкого фінансового розвитку підприємства.

Ключові слова: фінансова стійкість підприємства, стійкий фінансовий розвиток, фінансове управління, організаційно-економічний механізм, фінансові ресурси, платоспроможність, фінансова стратегія.

The article examines the theoretical foundations of ensuring the financial stability of an enterprise and substantiates the organizational and economic mechanisms for maintaining it under conditions of an unstable external environment. The relevance of the study is determined by the growing impact of external and internal factors on enterprise activity. In modern conditions, enterprises need an effective financial management system capable of ensuring financial equilibrium, solvency, and long-term development. The paper generalizes scientific approaches to the interpretation of the concept of financial stability. It is determined that financial stability should be considered as a complex economic category that combines solvency, profitability, balanced capital structure, efficient use of resources, and the ability of an enterprise to adapt to changes in the external environment. The main criteria of financial stability are identified, including the optimal ratio of own and borrowed capital, sufficient liquidity, financial independence, and effective management of financial resources. Special attention is paid to the principles of financial management of sustainable enterprise development. The study characterizes the principles of systemacity, adaptability, integrity, purposefulness, resource conservation, rational use of resources, and flexibility. Their implementation contributes to improving management efficiency, strengthening competitive positions, reducing financial risks, and ensuring stable enterprise development. The article also identifies the main directions of ensuring financial stability, namely organizational and structural stability, stability of the resource base, and commercial stability. Their influence on the overall financial condition and sustainable development of the enterprise is substantiated. In addition, the study

highlights the role of financial, informational, and personnel support in the process of financial stability management. It is proved that effective financial management requires strategic planning, monitoring of financial risks, balanced use of resources, and the introduction of modern management mechanisms aimed at ensuring long-term economic development of the enterprise.

Keywords: financial stability of the enterprise, sustainable financial development, financial management, organizational and economic mechanism, financial resources, solvency, financial strategy.

Постановка проблеми. Формування стійкого фінансового розвитку підприємства є складним багаторівневим процесом, що охоплює широкий спектр управлінських завдань. Його реалізація передбачає оцінку поточного фінансового стану підприємства, аналіз впливу факторів зовнішнього та внутрішнього середовища, а також розробку ефективної фінансової стратегії адаптації до змінних умов функціонування.

У сучасних умовах фінансова стійкість підприємства розглядається як інтегральна характеристика його ринкової позиції, що відображає рівень конкурентоспроможності, прибутковості та ліквідності. Вона є однією з ключових передумов стабільного функціонування та довгострокового процвітання підприємства в умовах нестабільного зовнішнього середовища.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання фінансової стійкості підприємства та управління стійким фінансовим розвитком досліджували у своїх працях Б.Є. Грабовецький [1], Г.В. Савицька [2], О.С. Філімоненков [3], Л.А. Лахтіонова [4], В.О. Подольська [5], Н.М. Шелудько [6], А.М. Поддєрьогін [7] та інші науковці. У їхніх працях розглядаються питання сутності фінансової стійкості, механізмів її забезпечення, оцінювання рівня стійкості, формування фінансової стратегії підприємства та управління фінансовими ризиками в умовах нестабільного економічного середовища.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Попри значну кількість наукових праць, присвячених дослідженню фінансової стійкості підприємства, досі відсутній єдиний підхід до трактування її сутності та механізмів забезпечення. Більшість існуючих підходів акцентують увагу лише на окремих аспектах фінансової стійкості – платоспроможності, ліквідності, структурі капіталу чи прибутковості. Недостатньо враховано їх взаємозв'язок у системі стійкого фінансового розвитку підприємства. Крім того, потребує подальшого дослідження питання формування комплексної системи фінансового управління, здатної забезпечити адаптацію

підприємства до нестабільних умов зовнішнього середовища та підтримання довгострокової економічної стійкості.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є дослідження сутності фінансової стійкості підприємства, визначення ключових принципів фінансового управління стійким розвитком та обґрунтування основних напрямів забезпечення фінансової стійкості підприємства.

Виклад основного матеріалу дослідження. Формування стійкого фінансового розвитку підприємства є неможливим без ефективного фінансового управління, яке охоплює організацію руху грошових потоків, формування та використання фінансових ресурсів, а також забезпечення прибутковості, рентабельності й платоспроможності підприємства. У наукових джерелах фінансове управління визначається як управління вхідними і вихідними потоками коштів з метою формування, розподілу та ефективного використання фінансових ресурсів підприємства [8].

У теоретичних дослідженнях фінансова стійкість підприємства трактується по-різному залежно від підходів авторів до визначення її ключових характеристик. Так, Б.Є. Грабовецький розглядає фінансову стійкість як гарантовану платоспроможність, фінансову незалежність та здатність підприємства до самофінансування [1, с. 74]. Такий підхід достатньо комплексно відображає сутність категорії, однак недостатньо акцентує увагу на забезпеченні розвитку та зростання конкурентоспроможності підприємства.

Н.М. Шелудько визначає фінансову стійкість як стабільне перевищення доходів над витратами, що забезпечує вільне маневрування фінансовими ресурсами [6, с. 68]. Водночас таке трактування переважно зосереджується на співвідношенні доходів і витрат та не враховує повною мірою аспекти довгострокової фінансової незалежності й адаптації підприємства до змін зовнішнього середовища.

Г.В. Савицька характеризує фінансову стійкість як здатність підприємства функціо-

нувати і розвиватися, підтримуючи рівновагу активів і пасивів у змінних умовах внутрішнього та зовнішнього середовища, забезпечуючи платоспроможність та інвестиційну привабливість у межах допустимого рівня ризику [2, с. 115]. Даний підхід є одним із найбільш комплексних, оскільки поєднує фінансову стабільність із розвитком підприємства.

На думку В.О. Подольської, фінансова стійкість проявляється у здатності підприємства виконувати свої зобов'язання та нарощувати економічний потенціал [5]. Однак таке визначення недостатньо враховує роль прибутковості та ефективності використання ресурсів як важливих складових довгострокової фінансової стабільності.

О.С. Філімоненков пов'язує фінансову стійкість із достатністю активів для погашення зобов'язань підприємства [3, с. 54]. Такий підхід фактично зводить сутність фінансової стійкості до забезпечення платоспроможності та не враховує впливу рентабельності й структури капіталу на стійкий розвиток підприємства.

Л.А. Лахтіонова трактує фінансову стійкість як сукупну характеристику здатності системи ресурсів і ризиків ефективно функціонувати під впливом зовнішніх і внутрішніх чинників [4]. Перевагою даного підходу є врахування динамічності середовища функціонування підприємства, однак визначення має дещо узагальнений характер і недостатньо конкретизує фінансові параметри оцінювання стійкості.

Аналіз наукових підходів свідчить про відсутність єдиного трактування поняття фінансової стійкості підприємства. Більшість авторів розглядають її через окремі складові – платоспроможність, прибутковість, структуру капіталу або здатність до адаптації. Водночас недостатньо враховується взаємозв'язок між фінансовою незалежністю, ефективністю використання ресурсів, рівнем ризику та можливістю забезпечення довгострокового розвитку підприємства. Це дозволяє розглядати фінансову стійкість як комплексну економічну категорію, що поєднує платоспроможність, прибутковість, збалансованість структури капіталу та здатність підприємства до стабільного функціонування і розвитку в довгостроковій перспективі. Дослідження сучасного стану фінансової стійкості підприємств України підтверджують наявність суттєвих відмінностей у підходах до її оцінювання та залежність результатів від галузевих і макроекономічних умов функціонування підприємств [9].

Фінансову стійкість підприємства доцільно визначати як стан відносної стабільності його фінансової системи, який забезпечується раціональною структурою джерел фінансування, достатнім рівнем власного капіталу, здатністю своєчасно виконувати фінансові зобов'язання та адаптуватися до змін зовнішнього середовища. Її ключовими критеріями є оптимальне співвідношення між власним і залученим капіталом, а також збалансованість між короткостроковими зобов'язаннями та ліквідними активами, до яких належать грошові кошти, короткострокові фінансові вкладення і дебіторська заборгованість. Таким чином, фінансова стійкість розглядається як комплексна, багатовимірна економічна категорія, що включає в себе платоспроможність, прибутковість, структуру капіталу, ефективність використання ресурсів та здатність підприємства адаптуватися до змін зовнішнього середовища. У сучасних дослідженнях також підкреслюється значення системи кількісних показників, які використовуються для комплексного оцінювання рівня фінансової стійкості підприємства [10].

Важливою основою забезпечення фінансової стійкості є раціональна структура джерел фінансування, насамперед достатня частка власного капіталу в загальному обсязі фінансових ресурсів. За таких умов позикові кошти виконують допоміжну роль, сприяючи розширенню та інтенсифікації господарської діяльності підприємства.

Достатній рівень власного капіталу передбачає здатність підприємства за його рахунок у повному обсязі покривати зобов'язання за залученими ресурсами, що є передумовою фінансової незалежності. Водночас важливим критерієм фінансової стійкості виступає така структура зобов'язань, за якої короткострокові борги не перевищують вартість найбільш ліквідної частини активів. До ліквідних активів відносяться грошові кошти, короткострокові фінансові вкладення та дебіторську заборгованість, які забезпечують відносно швидку трансформацію в грошову форму без суттєвих втрат вартості. Запаси та незавершене виробництво також можуть розглядатися як потенційно ліквідні активи, однак їх трансформація у грошові кошти є опосередкованою та залежить від виробничого циклу підприємства, тому потребує обережного врахування при оцінці фінансової стійкості. Підходи до оцінювання фінансової стійкості підприємства ґрунтуються на методиках фінансового аналізу, що передбачають вико-

ристання системи відносних та абсолютних показників [11].

Фінансову стійкість доцільно розглядати як комплексну характеристику, що об'єднує оптимальне співвідношення власного і залученого капіталу, достатній рівень ліквідності та платоспроможності, а також здатність підприємства забезпечувати стабільне функціонування і розвиток у довгостроковій перспективі в умовах змінного економічного середовища. Вона також визначається як здатність підприємства стабільно функціонувати та розвиватися, своєчасно виконувати фінансові зобов'язання перед кредиторами, постачальниками та працівниками, а також формувати достатній обсяг фінансових ресурсів для покриття витрат та інвестування в розвиток [12].

Систему фінансового управління стійким розвитком формують такі базові принципи: раціонального використання ресурсів, адаптивності, цілеспрямованості, цілісності, гнучкості, ресурсозбереження та системності [13]. Узагальнену взаємопов'язану систему зазначених принципів наведено на рис. 1.

Принцип системності передбачає узгоджене функціонування системи фінансового управління із загальною системою управління підприємством з урахуванням взаємозв'язків і взаємозалежностей між її елементами, що забезпечує цілісність і стійкість розвитку. Його

сутність полягає в поєднанні всіх елементів ресурсного потенціалу в єдину систему, спрямовану на забезпечення економічної стійкості та сталого розвитку підприємства.

Принцип адаптивності характеризує здатність підприємства своєчасно реагувати на зміни внутрішнього та зовнішнього середовища шляхом коригування господарських і управлінських процесів. Його реалізація ґрунтується на постійному моніторингу економічних змін та сприяє підвищенню ефективності діяльності, прибутковості й формуванню конкурентних переваг.

Принцип цілісності передбачає комплексний підхід до управління фінансовими ресурсами підприємства, що охоплює їх раціональне використання, ефективне фінансове забезпечення виробничої та інвестиційної діяльності, а також підтримання достатнього рівня власного капіталу як основи фінансової стійкості та розвитку.

Принцип цілеспрямованості полягає в узгодженні стратегічних цілей підприємства із завданнями його структурних підрозділів та забезпеченні відповідного фінансового підґрунтя для їх реалізації. Це сприяє концентрації ресурсів на пріоритетних напрямках і підвищенню результативності управлінських рішень.

Принцип ресурсозбереження передбачає орієнтацію на зниження ресурсоемності

Рис. 1. Концептуальна модель принципів стійкого фінансового розвитку підприємства

Джерело: сформовано авторами

виробництва та мінімізацію втрат у процесі господарської діяльності. Його реалізація забезпечується впровадженням сучасних технологій, оптимізацією виробничих процесів і зменшенням споживання матеріальних та енергетичних ресурсів без погіршення якості продукції.

Принцип раціонального використання ресурсів полягає у забезпеченні оптимального співвідношення фінансових, трудових і матеріально-технічних ресурсів підприємства відповідно до потреб його виробничої та управлінської діяльності. Його зміст охоплює підвищення ефективності оборотності ресурсів, скорочення надлишкових запасів і вибір економічно доцільних варіантів їх використання.

Принцип гнучкості характеризує здатність підприємства оперативно адаптувати виробничі та фінансові процеси до змін зовнішнього середовища. Його реалізація передбачає формування альтернативних сценаріїв розвитку та диверсифікацію джерел фінансування, що підвищує стійкість підприємства та його конкурентоспроможність у довгостроковій перспективі.

Розглянуті принципи фінансового управління утворюють цілісну основу забезпечення стійкого розвитку підприємства.

Виходячи з узагальнення теоретичних підходів до трактування фінансової стійкості, доцільним є виокремлення основних напрямів її забезпечення на рівні підприємства, серед яких виділяють наступні ключові: організаційно-структурну стійкість, стійкість ресурсної бази та комерційну стійкість [14].

Організаційно-структурна стійкість відображає відповідність внутрішньої організаційної побудови підприємства його стратегічним цілям та вимогам зовнішнього середовища. Вона формується на основі ефективної структурно-функціональної організації управління, чіткого розподілу повноважень і підвищення результативності господарської діяльності.

Стійкість ресурсної бази характеризує рівень забезпеченості підприємства ресурсами та ступінь його залежності від макроекономічних умов. Важливу роль відіграє стабільність взаємодії з постачальниками, інвесторами та іншими партнерами, а також збалансованість структури активів і зобов'язань, що забезпечує стійкість фінансових потоків.

Комерційна стійкість відображає стабільність і масштабність ринкових зв'язків підприємства з клієнтами, постачальниками,

кредиторами та іншими контрагентами. Вона визначається рівнем довіри з боку партнерів, стійкістю ділових відносин, ефективністю інвестиційної діяльності та достатністю власного капіталу як основи фінансової надійності.

Узагальнення організаційно-структурної, ресурсної та комерційної складових дозволяє розглядати загальну стійкість підприємства як сукупний результат їх взаємодії. Під загальною стійкістю підприємства слід розуміти стабільне перевищення доходів над витратами, що визначає прибутковість як ключову передумову стійкого розвитку. Таким чином, формування та ефективне використання прибутку виступає базовою умовою забезпечення довгострокової фінансової рівноваги підприємства. З урахуванням напрямів розподілу чистого прибутку та ефективності його використання, на основі узагальнення наукових підходів [14; 7], доцільно виокремити три основні форми фінансової стійкості підприємства.

Рівноважна (початкова форма) характеризує стан підприємства, за якого фінансова рівновага забезпечується переважно за рахунок власних або залучених ресурсів. На цьому етапі прибуток спрямовується на підтримання поточної діяльності, тоді як інноваційна активність залишається обмеженою через недостатність фінансових ресурсів. У міру зростання обсягів діяльності підприємство переходить до наступних стадій розвитку, які можуть реалізовуватися як у формі простого зростання, так і через формування ефективної стійкості.

Зростання без розвитку базується переважно на використанні традиційних технологій і виробництві стандартизованої продукції. Збільшення обсягів реалізації досягається за рахунок існуючої ресурсної бази без суттєвого оновлення технологій. Така модель розвитку характеризується низьким рівнем інноваційності, що в перспективі може призводити до технологічного відставання. Прибуток у цьому випадку спрямовується на екстенсивне розширення виробництва без підвищення якісних характеристик продукції, що поступово знижує конкурентоспроможність і послаблює потенціал підприємства. У таких умовах критичне значення має своєчасність управлінських рішень, оскільки зміни зовнішнього середовища можуть швидко нівелювати ефект традиційних підходів.

Ефективна (вища форма стійкості) орієнтована на забезпечення збалансованого та поступального розвитку підприємства.

Вона проявляється у здатності підтримувати стабільну прибуткову діяльність через узгодження внутрішніх підсистем, адаптацію до змін зовнішнього середовища та формування умов для довгострокового економічного зростання. У цьому контексті важливим є не лише досягнення стійкості як такої, а й її якісне підвищення. Ефективність відображає кількісний аспект результативності, тоді як стійкість – якісну характеристику, що забезпечує збереження досягнутих результатів у довгостроковій перспективі.

Водночас слід враховувати, що як недостатній, так і надмірний рівень фінансової стійкості може мати негативні наслідки для розвитку підприємства: у першому випадку це призводить до втрати платоспроможності та дефіциту фінансових ресурсів, у другому – до уповільнення розвитку через неефективне використання надлишкових резервів [15, с. 63–66].

Формування стійкого фінансового розвитку є результатом реалізації ефективної системи управлінських рішень, спрямованих на підтримання економічної стійкості підприємства. Серед основних завдань фінансового управління стійким розвитком підприємства доцільно зокрема виокремити [7]:

- формування збалансованої структури фінансових ресурсів та їх раціональне використання з метою забезпечення фінансової рівноваги, безперервності господарської діяльності та підвищення ефективності кругообігу капіталу в операційних процесах;

- стратегічна орієнтація фінансового управління на досягнення довгострокових цілей розвитку шляхом визначення та реалізації оптимального вектора економічного зростання;

- системне прогнозування змін зовнішнього середовища, ідентифікація фінансових ризиків та формування адаптаційних механізмів реагування для мінімізації негативного впливу зовнішніх чинників;

- впровадження системи фінансового контролінгу та моніторингу використання ресурсів з метою виявлення внутрішніх резервів підвищення рентабельності, ефективності та фінансової стійкості;

- забезпечення оптимального співвідношення між дохідністю та ризиком у процесі інвестування фінансових ресурсів з урахуванням стратегічних пріоритетів та потенціалу стійкого розвитку підприємства.

Виокремлення наведених завдань дозволяє сформулювати цілісне уявлення про пріори-

тетні напрями управління стійким фінансовим розвитком підприємства. Серед ключових складових такого управління доцільно виокремити фінансове, інформаційне та кадрове забезпечення, які формують основу для прийняття ефективних управлінських рішень і підтримання довгострокової фінансової стабільності.

Фінансове забезпечення є базовим елементом системи стійкого розвитку, оскільки визначає здатність підприємства формувати достатній обсяг фінансових ресурсів для реалізації поточних і стратегічних завдань, підтримання фінансової рівноваги та підвищення ефективності використання ресурсного потенціалу. Його реалізація здійснюється через систему фінансових інструментів і механізмів, до яких належать податки, обов'язкові внески, кредитування, бюджетне фінансування та інші інструменти регулювання фінансових потоків підприємства [16, с. 186].

Важливу роль у забезпеченні стійкого розвитку відіграють інформаційне та кадрове забезпечення. Якість інформаційної бази визначає обґрунтованість управлінських рішень, тоді як ефективність кадрової політики безпосередньо впливає на продуктивність праці, рівень витрат і здатність підприємства адаптуватися до змін зовнішнього середовища [17]. Додатково, ефективне управління фінансовою стійкістю передбачає формування моделей розвитку, що базуються на створенні фінансових резервів, активізації інноваційної та інвестиційної діяльності, розвитку коопераційних зв'язків як джерела фінансування та використанні інструментів державної підтримки [18].

Висновки. У результаті проведеного дослідження встановлено, що фінансова стійкість підприємства є комплексною економічною категорією, яка поєднує платоспроможність, прибутковість, ефективність використання ресурсів, збалансованість структури капіталу та здатність підприємства адаптуватися до змін зовнішнього середовища. Доведено, що забезпечення стійкого фінансового розвитку потребує формування ефективної системи фінансового управління, орієнтованої на підтримання фінансової рівноваги, мінімізацію ризиків та досягнення довгострокових стратегічних цілей підприємства. Також узагальнено основні принципи фінансового управління стійким розвитком підприємства, охарактеризовано ключові напрями забезпечення фінансової стійкості та визначено основні форми її прояву. Обґрунтовано, що фінан-

сова складова є базовою в системі загальної стійкості підприємства та перебуває у тісному взаємозв'язку з виробничою, інноваційною, інвестиційною, маркетинговою й управлінською підсистемами.

Встановлено, що підтримання оптимального рівня фінансової стійкості є важливою умовою ефективного функціонування підприємства. Надмірна концентрація фінансових ресурсів може стримувати темпи розвитку та

знижувати ефективність їх використання, тоді як недостатній рівень фінансової стійкості формує ризики втрати платоспроможності, фінансової незалежності та конкурентних позицій підприємства. У зв'язку з цим формування стійкого фінансового розвитку повинно ґрунтуватися на збалансованому поєднанні фінансової стабільності, прибутковості та здатності підприємства до адаптації й розвитку в довгостроковій перспективі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Грабовецький Б.Є. Економічний аналіз: навч. посіб. 2009. 256 с. (Центр учбової літератури)
2. Савицька Г.В. Економічний аналіз діяльності підприємства: навч. посіб. 3-тє вид., випр. і доп. 2007. 943 с. (Знання)
3. Філімоненков О.С. Фінанси підприємств: навч. посіб. 2008. 328 с. (МАУП)
4. Лахтіонова Л.А. Фінансовий аналіз суб'єктів господарювання: навч. посіб. 2006. 388 с. (КНЕУ)
5. Подольська В.О., Оржинська О.О. Комплексна оцінка фінансової стійкості підприємства. *Науковий вісник Полтавського університету споживчої кооперації: зб. наук. праць*. 2009. С. 136–142.
6. Шелудько Н.М. Управління фінансовою стійкістю комерційних банків. 2002. 228 с. (Інститут економіки НАНУ)
7. Поддєрьогін А.М. Фінансовий менеджмент: підручник. 2005. 536 с. (КНЕУ)
8. Лондар С.Л., Тимошенко О.В. Фінанси: навчальний посібник. Вінниця, 2009. 384 с. (Нова книга)
9. Пігуль Н.Г., Клименко А.В., Пігуль Є.І. Аналіз фінансової стійкості підприємств України. *Приазовський економічний вісник*. 2019. Вип. 1. С. 186–190.
10. Гріщенко І.В. Оцінка показників фінансової стійкості підприємства. Перспективи розвитку фінансово-економічного простору України: зб. наук. праць. Вінниця, 2020. С. 208–211.
11. Марусяк Н.Л. Фінансовий аналіз: навч. посібник. Чернівці: Чернівецький національний університет ім. Ю. Федьковича, 2020. 172 с.
12. Васильєв С.В., Масляєва О.О., Лапенко Х.О. Фінансова стійкість підприємства: економічна сутність та особливості структури. *Інвестиції: практика та досвід*. 2024. №17. URL: <https://www.nayka.com.ua/index.php/investplan/article/view/4547/4584> (дата звернення: 11.05.2026)
13. Гончаренко О.М. Прогнозування стійкого розвитку підприємства. *Львівська політехніка*. 2010. С. 130–135. URL: <https://ena.lpnu.ua/bitstreams/84f53263-8cfa-46d7-85f6-230ac33d97bf/download> (дата звернення: 11.05.2026)
14. Заюкова М.С., Мороз О.О., Мороз О.В. Теорія фінансової стійкості підприємства. 2004. 155 с. (УНІВЕРСУМ-Вінниця)
15. Пономарьов Д.Е. Роль фінансової стійкості в сучасних умовах. *Стратегії стійкого розвитку економіки*. 2013. С. 63–66.
16. Александрова М.М., Виговська Н.Г., Кірейцев Г.Г. та ін. Фінанси підприємств: навч. посіб. для студ. екон. спец. всіх форм навч. 2002. 268 с. (ЦУЛ)
17. Денисенко М.П., Колос І.В. Інформаційне забезпечення ефективного управління підприємством. *Економіка та держава*. 2006. № 7. С. 19–24.
18. Костенко Ю.О., Короленко О.Б., Гузь М.М. Аналіз фінансової стійкості підприємства в умовах воєнного стану. *Економіка та суспільство*. 2022. № 43. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1758/1694> (дата звернення: 11.05.2026)

REFERENCES:

1. Hrabovetskyi B.Ye. (2009) *Ekonomichnyi analiz: navchalnyi posibnyk* [Economic analysis: textbook]. 256 p. (Tsentr uchbovoi literatury)
2. Savytska H.V. (2007) *Ekonomichnyi analiz diialnosti pidpriemstva: navchalnyi posibnyk* (3-tie vyd., vypr. i dop.) [Economic analysis of enterprise activity: textbook (3rd ed., revised and enlarged)]. 943 p. (Znannia – Knowledge)

3. Filimonenkov O.S. (2008) *Finansy pidpriemstv: navchalnyi posibnyk* [Finance of enterprises: textbook]. 328 p. (MAUP)
4. Lakhtionova L.A. (2006) *Finansovyi analiz subiektiv hospodariuvannia: navchalnyi posibnyk* [Financial analysis of business entities: textbook]. 388 p. (KNEU)
5. Podolska V.O., Orzhynska O.O. (2009) Kompleksna otsinka finansovoi stiiikosti pidpriemstva [Comprehensive assessment of enterprise financial stability]. *Naukovyi visnyk Poltavskogo universytetu spozhyvchoi kooperatsii: zbirnyk naukovykh prats* [Scientific Bulletin of Poltava University of Consumer Cooperation: collection of scientific papers], pp. 136–142.
6. Sheludko N.M. (2002) *Upravlinnia finansovoiu stiiikistiu komertsiiynykh bankiv* [Management of financial stability of commercial banks]. 228 p. (Instytut ekonomiky NANU – Institute for Economics of NAS of Ukraine)
7. Poddieorohin A.M. (2005) *Finansovyi menedzhment* [Financial Management]. 536 p. (KNEU)
8. Londar S.L., Tymoshenko O.V. (2009) *Finansy: navchalnyi posibnyk* [Finance: textbook]. Vinnytsia, 384 p. (Nova knyha)
9. Pigul N.H., Klymenko A.V., Pigul Ye.I. (2019) Analiz finansovoi stiiikosti pidpriemstv Ukrainy [Analysis of financial stability of enterprises of Ukraine]. *Pryazovskiyi ekonomichnyi visnyk – Pryazov Economic Herald*, iss. 1, pp. 186–190. (in Ukrainian)
10. Hrischenko I.V. (2020) *Otsinka pokaznykiv finansovoi stiiikosti pidpriemstva* [Estimation of indexes of financial firmness of enterprise]. *Perspektyvy rozvytku finansovo-ekonomichnoho prostoru Ukrainy* (Ukraine, Vinnytsia, April 08-09, 2020), Vinnytsia: Krok, pp. 208–211. (in Ukrainian)
11. Marusiak N.L. (2020) *Finansovyi analiz* [Financial analysis]. Chernivtsi. (in Ukrainian)
12. Vasyliiev S.V., Masliaieva O.O., Lapenko Kh.O. (2024) Finansova stiiikist pidpriemstva: ekonomichna sutnist ta osoblyvosti struktury [Financial stability of an enterprise: economic essence and structural features]. *Investytsii: praktyka ta dosvid – Investments: Practice and Experience*, no. 17. Available at: <https://www.nayka.com.ua/index.php/investplan/article/view/4547/4584> (accessed May 11, 2026). (in Ukrainian)
13. Honcharenko O.M. (2010) Prohnozuvannia stiiikoho rozvytku pidpriemstva [Forecasting of sustainable enterprise development]. *Lvivska politekhnika – Lviv Polytechnic*, pp. 130–135. Available at: <https://ena.lpnu.ua/bitstreams/84f53263-8cfa-46d7-85f6-230ac33d97bf/download> (accessed May 11, 2026). (in Ukrainian)
14. Zaiukova M.S., Moroz O.O., Moroz O.V. (2004) *Teoriia finansovoi stiiikosti pidpriemstva* [Theory of financial stability of an enterprise]. 155 p. (UNIVERSUM-Vinnytsia)
15. Ponomarov D.E. (2013) Rol finansovoi stiiikosti v suchasnykh umovakh [The role of financial stability in modern conditions]. *Stratehii stiinoho rozvytku ekonomiky – Strategies of Sustainable Economic Development*, pp. 63–66.
16. Aleksandrova M.M., Vyhovska N.H., Kireitsev H.H. et al. (2002) *Finansy pidpriemstv: navch. posib. dlia stud. ekonom. spets. vsikh form navch.* [Corporate Finance: textbook for students of economic specialties of all forms of study]. Kyiv: TsUL, 268 p. (in Ukrainian)
17. Denysenko M.P., Kolos I.V. (2006) Informatsiine zabezpechennia efektyvnoho upravlinnia pidpriemstvom [Information support for effective enterprise management]. *Ekonomika ta derzhava – Economy and State*, no. 7, pp. 19–24. (in Ukrainian)
18. Kostenko Yu.O., Korolenko O.B., Huz M.M. (2022) Analiz finansovoi stiiikosti pidpriemstva v umovakh voiennoho stanu [Analysis of enterprise financial stability under martial law]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and Society*, no. 43. Available at: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1758/1694> (accessed May 11, 2026). (in Ukrainian)

Дата надходження статті: 24.04.2026

Дата прийняття статті: 15.05.2026

Дата публікації статті: 27.05.2026